

Da denne Sondring mellem Saltets Toldfrihed og Toldpligtighed efter Hensynet til Anvendelsen imidlertid er forbunden med betydelige Ulemper, har Udvalgets Flertal anset det for vigtigst at kunne helt bort derfra og har derfor heller ikke kunnet stemme for den af et Mindretal foreslaaede Beskyttelsestold for Saltværkerne. Da hertil kommer, at Salt ikke vilde kunne belægges med Told, uden at tillige saltede Indførselsgenstande, saasom salt Fisk, belastes dermed, hvilket Flertallet imidlertid vilde anse for uheldigt, ere selv de Medlemmer af Flertallet gaaet med til at vedtage Toldfrihed for Salt, der vilde have stemt imod en sliq. Toldfrihed, dersom Salt alene betragtedes som en almindelig Forbrugsartikel.

For at den Toldfrihed for almindelige Forbrugsartikler, som Forslaget ligeledes til en vis Grad gennemfører ved at formindste Tolden derpaa med et Beløb af 1,384,000 Kr., kan faae virkelig praktisk Betydning, maa nemlig efter Flertallets Formening visse Betingelser foreligge. Der maa saaledes være Tale om en Artikel, som ikke kan forudsættes at forbruges nogenlunde i Forhold til Behavensheden, og den maa endvidere ikke blot i det Hele forbruges, men ogsaa regelmæssig indkjøbes i en saadan Mængde, at Toldens Bortfalden eller Formindstelse er istand til at indvirke paa Prisen, hvortil endelig endnu maa udkræves, at det paagældende Toldbeløb udgjør en forholdsvis større Procent af Værdien. Fra dette Synspunkt har Flertallet søgt sig tilfredsstillt ved den i Lovforslaget indførte Toldfrihed paa forskellige Forbrugsartikler, idet dog nogle Medlemmer have haft Betænkelse i Henseende til Rigtigheden af at gjøre Mis toldfri, da de ikke kunne frigjøre sig for Tvivl om denne Vares Betydning som almindelig Forbrugsartikel. Ligeoverfor andre Udvalgsmedlemmers modsatte Opfattelse have de imidlertid ikke villet give deres Tvivl Udtryk i Vindringsforslag, men forbeholde sig kun ved Sagens videre Behandling deres Stilling i Henseende til dette Spørgsmaal, i Særdeleshed hvis Valget muligvis skulde komme til at staa mellem denne og andre Forbrugsartiklers Toldfrihed.

Som en Forbrugsartikel, hvilken et Flertal i Udvalget henfører til dem, der bør foreslaas til Toldfrihed, maa nævnes Stenolie. Den er i Lovforslaget ansat lig andre Olier til Told af 2 Ore; men Udvalget finder, at den spiller en fradan Rolle i alle Samfundets Lag, at den er egnet til at sammenstilles med de andre toldfri Forbrugsartikler.

Det har endelig været under Overveelse i Udvalget, om ikke ogsaa Ost, der under Position 107 er ansat til en Told af 10 Ore pr. Pfd., burde være toldfri. Hele Udvalget vilde været enigt om, hvis en Sondring mellem Lurusoste og simple Oste var mulig, at lade disse sidste være

toldfri, men da Toldvæsenet anser den af et enkelt Udvalgsmedlem til dette Niemed i Forslag bragte Sondring mellem emballerede Oste og andre for ubrugelig, har et Mindretal i Udvalget udtalt sig for Regeringens Forslag, saa længe som der faaen fyldestgjørende Oplysning om, at der ikke her i Landet af den simple Ost produceres Tilstrækkeligt til Forbruget, saa at Tolden virkelig kan antages at forbyrde dette Næringsmiddel. Et Flertal i Udvalget har derimod stillet Forslag om Ostetoldens Ophævelse, dels fordi det gaar ud fra en modsat Forudsætning, og dels fordi det anser Ostetolden som indeholdende en efter vore Principer abnorm Beskyttelse for Agerbruget.

Den Nedgang i Toldindtægterne, som de anførte Reformforslag ville medføre, tænkes indenfor selve Toldlovens Omraade saavidt muligt opveiet ved en forhøjet Skat paa Lurusartikler, en Fremgangsmaade, som har hele Udvalgets ubelte Bifald. Paa enkelte Positioner har et Flertal endog ment at kunne gaa videre end foreslaaet, saasom paa Position 5 (kunstige Blomster), 65 og 66 (Chokolade m. m.), 95 og 96 (Silke m. m.), 131 (Episevarer), ligesom et Mindretal ogsaa ialtfald tilbels af samme Grund har foreslaaet en Forhøielse af Tolden paa Galanterivarer i Position 37 og andre dermed i Klasse stillede Varer. Paa den anden Side har et Flertal haft en vis Betænkelse ved den under Position 14 i Forslag bragte Forhøielse af Tolden af Vin paa Fad fra 10 til 20 Ore, dels fordi en saadan Forhøielse turde medføre en Nedgang i Forbruget og forsaavidt virke skadelig fra et fiskalt Synspunkt, dels fordi den vilde virke opmuntrende paa den indenlandske Vinfabrikation. Dette Flertal har derfor ment at burde blive staaende ved den af Finansministeren selv i 1876 foreslaaede Vintold af 15 Ore pr. Pfd., medens et Mindretal trods de anførte Betæneligheder af fiskale Hensyn har ment at burde fastholde Regeringsforslagets Satz.

Ifølge Finansministerens Udtalelser ved Lovforslagets Fremlæggelse har det ogsaa været hans Formaal ikke at formindste den nu faktisk bestaaende Beskyttelse for vor egen Industri og for vort eget Haandværk udover; hvad vedkommende Produktionsvirksomheder kunne taale, saaledes at de ikke paa Grund af de nye Toldbestemmelser blive satte ud af Stand til at konkurrere paa vort indenlandske Marked med fremmede Varer. Men ligesom Ministeren selv erkjendte Vanskeligheden ved at faae den fornødne Omsigt over samtlige Landets Produktionsvirksomheder, saaledes maa Udvalget ogsaa fremhæve Omsigtigheden af en mere grundig og omfattende Kundskab derom, og det skal derfor tillade sig at henlede Finansministerens Opmærksomhed paa Hensigtsmæssigheden af, at der til Brug for fremtidige Toldlovsbehandlinger tilveiebringes et historisk-statistisk Materiale i Righed med det, der f. Ex. led-